

Fleertallets Forſlag paa een Gang opnaae, haade at dette Princip er frafalde, og at man dog paa den anden Side kommer ſaa nær ſom muligt til Thingets tidligere Afſtemninger og det Henſyn, ſom har været ledende derfor, Henſynet til, at diſſe Udſkrivningschefer ſtaaer i en exceptionel Stilliing.

Formanden: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har Ordet.

Ville: Jeg kan nu frafalde Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds har Ordet.

S. M. Peterſen: Det er min Aigt at ſtemme med det ærede Mindretal. Jeg ſkal ikke ſige Meget for at begrunde denne min Henſigt, men der er fremkommet adſkilte Bemærkninger om et Par enkelte Punkter, ſom jeg dog ikke ſkal undlade at ſige et Par Ord om. Naar det ærede Medlem for Randers Amts 1ſte Valgkreds (Uſing) har udtalt, at det juſt ikke var Pengene, det gjaldt, men at det nærmefl var Principet, her var Tale om, da kan dette tildeels være rigtigt — det ſkal jeg gjerne indømme — men det er ikke alene diſſe foreliggende Tilfælde, der handles om. Derſom der ikke var beſlægtede Tilfælde ivente i Fremtiden, ſkulde jeg for mit Bedkommende ingen Banſtelighed gjøre; men vi vide jo af gammel Erfaring, at, naar man er imødekommende og følger Regjeringen i et eller andet Tilfælde af ſaadan Natur, vil det for Fremtiden blive vendt imod os i alle lignende, endogsaa temmelig ſjernt beſlægtede Tilfælde. Dette er et Hovedpunkt, ſom vi ikke her maae lade ude af Betragtning, og jeg for mit Bedkommende — jeg ſiger det med Glæde — kan gjøre ikke ſaa lidt for at være imødekommende imod den nuværende Regjering, men Smødekommenheden har dog ſine Grændſer, og jeg kan ikke være enig med den ærede Juſtitsminiſter, naar han nyliig tildeels har hentet ſine Motiver fra andre lignende Tilfælde. De lignende Tilfælde, jeg veed af at ſige, ere de extraordinære Penſioner til tidligere afgaaede Udſkrivningschefer og, efterat

diſſe to Mænd ere døde, til deres Enke. De tre af diſſe Tilfælde er der, ſom jeg tidligere har tilladt mig at udtale, taget en melſeliggende rund Sum mellem den, de Bedkommende vilde have været berettigede til, forſaavidt Udſkrivningscheferne havde haft faſt Anſættelſe, og den Sum, diſſe ved deres Afgang være berettigede til ſom conſtituerede. Det eneſte Tilfælde, der blev afgjort anderledes — og mærkværdig nok, det er ogsaa fremhævet imod os i denne Sag — var med en Enke. Hun fik enhver Skilling, ſom hun vilde have faaet, ſaaſremt Manden havde været faſt anſat, men her maa dog bemærkes, at, efter hvad der dengang var opløſt, var Enken fattig, og det, hun havde ſtregt Ret til, var kun 147 Rd. 74 ſ., medens det, der blev hende tilſtaaet, udgjorde 220 Rd. Naar Summen er ſaa lille, og Trangen beviſtlig, er der viſtnok ogsaa en ſærlig Opfordring til at ſige Ja, og jeg for mit Bedkommende har i ſaadanne Tilfælde meget ondt ved at ſige Nei. Men ſaaledes ſtaaer Sagen ikke her, og jeg kan ikke forſtaa, at der med Rette kan hentes noget Motiv fra tidligere beſlægtede Tilfælde af denne Natur. Vi have ſtaaet omtrent midt imellem, og vi have Regjeringens Udtalelſer i tidligere Motiver for, at den gjerne vilde gaae videre, men ikke har turdet forlange det af Rigsdagen af Frygt for Conſequenterne, og jeg erkjender ingen hverken moraliſt eller juridiſt Forpligtelſe for Thinget til at gaae frem her, ſom om Bedkommende havde været faſt anſatte. Jeg vil ikke gaae videre ind paa dette; havde Forholdet været omvendt, havde man naturligviis ſagt: Afſtemninger bryde vi os ikke om, vi kunne ikke rette os efter en Ting, medmindre den er Lov; men naar man kan bruge det til ſin Fordeel — ja Herregud, vi ere alle Mennesker. Det er Sagen. Jeg kan heller ikke for mit Bedkommende erkjende, at de paagældende Mænd have været ſaa berettigede til at vente fuld Penſion, ſom her er fremhævet; men ſelv om dette var ſaa, ſkal jeg ikke undlade at henlede Opmærkſomheden paa et andet Tilfælde — jeg kunde, troer jeg nok, nævne flere Tilfælde, men jeg vil ſærligt nævne eet. Skjøndt jeg indrømmer, at det ikke ligner det foreliggende i